

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۹/۲۲

عبدالقیوم میرزاده

سخنان دنی هایفونگ در شورای امنیت سازمان ملل متحد

کانال یوتیوب آلمانی بنام acTVism Munich بتاريخ پنجم سپتمبر سخنرانی دنی هایفونگ خبرنگار آمریکایی در اجلاس شورای امنیت ملل متحد را به نشر سپرده که اینک ما ترجمه متن دری آنرا که بوسیله محترم ن.نوری صورت گرفته به نشر میرسانیم.

رئیس جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد: حال از آقای دنی هایفون خواهش می‌کنم بیانات خود را ایراد کنند.

دنی هایفونگ: متشکرم، عصر بخیر اعضای محترم شورای امنیت سازمان ملل متحد، عصر بخیر آقای رئیس.

من در این نهاد بین‌المللی به عنوان روزنامه نگار صحبت می‌کنم، روزنامه‌نگاری که ده سال اخیر زندگی خود را صرف تحقیق و تهیه گزارش از کارنامه بلند نقض حقوق بشر و جنایات جنگی کشور زادگاه ام، ایالات متحده آمریکا کرده و علیه این سیاست است.

فعالیت من نه برای وقت‌گذرانی است و نه به اقتضای شغلی، بلکه حسب مسئولیتی است که من در برابر جامعه بشری و همه کسانی که آینده بهتر و صلح آمیزتری آرزو می‌کنند، احساس می‌کنم.

من همچنین به عنوان یک شهروند ایالات متحده آمریکا اینجا هستم که شاهد بوده چگونه میلیاردها دالر مالیات مردم برای تأمین مالی و مسلح کردن اوکراین در جنگ نیابتی علیه روسیه به این کشور سرازیر شده است، در حالیکه مردم آمریکا، مردم عادی این کشور، از فقر روزافزون، بی‌خانمانی، خودکشی و عدم امنیت اقتصادی رنج می‌برند. همان‌طور که «مارتین لوتر کینگ - پسر» در سال ۱۹۵۸ گفت، صلح واقعی نه در نبود بحران بلکه در وجود عدالت تجلی می‌یابد.

در دوم جولای ۲۰۲۳، «آنتونی بلینکن» در نطقی در هلسینکی گفت که حمایت نظامی از اوکراین باید مقدم بر دیپلماسی باشد. استدلال وی این بود که تحویل مستمر سلاح به اوکراین شرایط جبهه های جنگ را تغییر داده و روسیه را مجبور به مذاکره خواهد کرد. «بلینکن» عالی‌ترین مقام سیاسی ایالات متحده است و نه پرچم دار تشدید مناقشه. منطق او یکی از مهم‌ترین دلایلی است که برای توجیه تداوم ارسال تسلیحات غرب به اوکراین ارائه می‌شود.

ولی واقعیت‌ها بی پایه بودن ادعاهای «بلینکن» را آشکار می‌کند. اولاً تسلیحات ایالات متحده و غرب کمکی به حل مناقشه نمی‌کنند. ایالات متحده آمریکا با سهمی در حدود ۴۰ درصد از کل تسلیحات به فروش رفته، بزرگ‌ترین صادرکننده سلاح در جهان است. این تسلیحات قطعاً نقش

بزرگی در جنگ‌های خونین دو نسل گذشته بازی کرده‌اند، از جمله در حمله نظامی به سرکردگی آمریکا به عراق، افغانستان، لیبی و سوریه.

سلاح‌های ایالات متحده در حال حاضر نیز سهم به‌سزایی در تشدید تنش در شبه جزیره کوریا و محاصره نظامی چین و روسیه دارند که باعث بروز جنگ جدید سرد با همه تهدیدات امنیتی مرتبط با آن شده است.

ثانیاً، این روسیه نیست که باید مجبور به نشستن پای میز مذاکره شود. به خاطر بیاوریم که روسیه در دسامبر ۲۰۲۱ پیش‌نویس طرح تضمین امنیت متقابل را، که باید مبنای مذاکرات آتی قرار می‌گرفت، به ایالات متحده و ناتو ارائه داد، پیشنهادی که آمریکا و ناتو آن را فوراً و بدون بررسی رد کردند.

در اواخر جولای ۲۰۲۲، ایالات متحده آمریکا اعلام کرد که در تدارک تحویل ۲۰۰ هزار پوند کمک‌های مرگبار به اوکراین است. در اپریل ۲۰۲۲، چند هفته پس از شکست توافقنامه صلح، وزیر خارجه ایالات متحده، «آنتونی بلینکن»، و وزیر دفاع، «آوستین لوید»، در اقدامی تحریک‌آمیز و در جهت دادن هشدار به روسیه در مورد مناقشه قریب الوقوع در اوکراین، در سفری به اوکراین اعلام کردند که ایالات متحده با همه توان نظامی خود در جنگ اوکراین پیروز خواهد شد. منظور آنها این بود که ایالات متحده همه رزادخانه نظامی خود و متحدانش را در جنگ نیابتی علیه روسیه تا آخرین اوکراینی به کار خواهد گرفت.

فقدان دیپلماسی در هر مناقشه ای تنها می‌تواند به تشدید درگیری بیانجامد. این‌که امنیت روسیه و امنیت کل جهان چنین سبکسرانه از سوی غرب زیر پا گذاشته شد دلیل مقتنی است که دادن سلاح هرچه بیشتر به اوکراین تهدیدی برای صلح جهانی است.

ارسال تسلیحات به اوکراین، آن‌طور که برخی از اعضای سیاست خارجی هیأت حاکمه آمریکا ادعا می‌کنند، ابزاری برای نیل به دموکراسی نیست.

در خلال این جنگ، کشورهای عضو ناتو تسلیحاتی به ارزش ۴۰ میلیارد دلار به اوکراین داده‌اند و ما شاهد این بودیم که این سلاح‌ها روز به روز سنگین‌تر، مرگبارتر و تحریک‌آمیزتر شده‌اند و همزمان، امکان یافتن راه حل صلح‌آمیز را از بین برده‌اند.

بسیاری از این سلاح‌ها اکنون در بازار سیاه به دست کارتل‌های مواد مخدر، باندهای تبهکار و حتی به دست عناصر نئونازی و فاشیست افتاده‌اند که تعداد بیشماری از آن‌ها اکنون بخشی از نیروهای نظامی اوکراین را تشکیل می‌دهند.

علاوه بر این، ناتو به بهای تضعیف قدرت دفاعی خود اوکراین را تسلیح کرد. ۸ ماه پیش، نیویورک تایمز زنگ خطر را به صدا درآورده و اعلام کرد که جبهه‌های جنگ در اوکراین صحنه نبرد تانک‌ها و توپخانه‌هاست و غرب آمادگی لازم برای ادامه آن را ندارد. اگر این ادعا صحت داشته باشد عقل سلیم ایجاب می‌کند که غرب تحویل سلاح‌های مرگبار به اوکراین را متوقف کند. ولی روند مسایل درست برخلاف این است.

طی ماه‌های گذشته، ایالات متحده تحویل مهمات خوشه‌ای به اوکراین را نیز تصویب کرد، همان مهماتی که دهه‌ها پس از مداخله نظامی آمریکا در لائوس، هنوز منجر به انفجار و کشته شدن مردم غیرنظامی می‌شوند و سال‌هاست که استفاده از آن‌ها از سوی بیش از صد کشور جهان محکوم شده است.

من روزنامه نگار و تحلیلگر ژئوپلیتیک هستم و نه کارشناس نظامی. ولی در ماه‌های گذشته کارشناسان نظامی توان تسلیحاتی غرب را به وضوح روشن کرده‌اند. «کامیل گراند»، دستیار قوماندان عمومی ناتو در امور سرمایه‌گذاری دفاعی، در بیاناتی اظهار داشته که «از حیث استفاده از مهمات، یک روز جنگ در اوکراین معادل یک ماه یا حتی بیشتر جنگ در افغانستان است».

وی به این واقعیت اذعان کرده که اوکراین در یک روز قریب به نیمی از تولید مهمات در آمریکا را به‌کار می‌برد. «جیمز استاوریدیس»، فرمانده سابق ناتو، در ماه مه گذشته ضمن تأیید نظر کارشناسان نظامی گفت که اوکراین در یک ماه کل تولیدات مهمات آمریکا را مصرف می‌کند. هم قوماندان ناتو، «ینس استولتنبرگ»، و هم رئیس جمهور آمریکا «جو بایدن» به کمبود تسلیحات اعتراف کرده‌اند. «جو بایدن» حتی هنگام اعلام تحویل مهمات خوشه‌ای به اوکراین صریحاً گفت که جنگ اوکراین جنگی است که در آن مهمات نقش بزرگی دارند، مهمات ما رو به اتمام است و ما در این زمینه کمبود داریم.

من در خصوص نیروهای نظامی، آموزش نظامی نیروها، یا دیگر جنبه های تدارکاتی جنگ – مشکلاتی که طی ماه های گذشته حادث شده‌اند – صحبتی نمی‌کنم. ضدحمله بهاره اوکراین ماه ها موضوع بحث های بسیاری بود. مقامات نظامی و سیاسی غرب همواره از ضدحمله پیروزمندانه اوکراین در رسانه ها صحبت می‌کردند، که طی آن مناطق بزرگی از اراضی اشغال شده آزاد خواهند شد و همزمان، اوکراین، به‌ویژه رئیس جمهور آن «ولادیمیر زلنسکی»، مکرراً از غرب می‌خواست سلاح های سنگین از جمله نیروی هوایی در اختیار اوکراین قرار دهند. «زلنسکی» دائماً غرب را به‌دلیل ماه ها تأخیر در آغاز ضدحمله مقصر قلمداد می‌کرد. حال سه ماه است که ضدحمله آغاز شده و نتایج آن فاجعه‌بار است.

۳۰ درصد از تسلیحات تحویل داده شده به اوکراین منهدم شده‌اند و تعداد کشته شدگان در جنگ تکان دهنده است. تخمین زده می‌شود که ۴۳ هزار نظامی اوکراین کشته شده‌اند، و گزارشات نشان می‌دهند که از آغاز ضدحمله اوکراین تعداد اجساد در سردخانه های محلی دوبرابر شده است. دیگر خبری از خوش‌بینی مقامات نظامی غرب نیست. حال بسیاری از آن ها اعتراف می‌کنند که اوکراین حتی موفق به شکستن اولین خطوط دفاعی روسیه نشده است.

فکر می‌کنم بهترین سؤال روز طرح این پرسش باشد که چه کسی در این میان سود برده است، یا به‌عبارتی، چه سودی از تحویل سلاح به اوکراین حاصل شده است؟ قطعاً اوکراینی ها از این معامله سود نبرده‌اند. اگر سیر وقایع در ضدحمله اخیر را ملاک قرار دهیم، ادامه جنگ قطعاً به‌سود ثبات و صلح جهانی نیست.

جهانی چند قطبی در حال شکل‌گیری است و نظامیگری بی‌پایان غرب در اوکراین، هم به تضعیف رشد و توسعه جهان ضربه می‌زند و هم می‌تواند ماهیتی هسته ای به‌خود بگیرد. پس پاسخ ساده به این پرسش، سود صنایع تسلیحاتی است، کنسرن‌های تسلیحاتی که سود عظیمی از این جنگ برده‌اند. سهامداران کنسرن های تسلیحاتی از بدو شروع مناقشه در اوکراین درآمد خوبی داشتند. در سال گذشته، سود ۲۵ کنسرن بزرگ تسلیحاتی غرب ۱۱ درصد بیشتر شده و به رقم ۲۱۲ میلیارد دلار رسیده است. پیش‌بینی می‌شود که تا پایان سال ۲۰۲۳ سود حاصل از فروش سلاح مجموعاً به ۴۵۰ میلیارد دلار خواهد رسید و این به آن معناست که به برکت جنگ اوکراین، سود فروش سلاح به ۴۷ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت. و در حالی که درآمد حاصل از فروش تسلیحات اقلیت ثروتمند جهان را ثروتمندتر خواهد کرد، بقیه مردم جهان، باید مشکلات بی شماری را که این جنگ به بار آورده حل کنند.

به موجب منشور سازمان ملل متحد، یکی از وظایف اصلی شورای امنیت حفظ صلح جهانی و ثبات بین‌المللی است. فروش مداوم سلاح به اوکراین نه تنها نقض منشور سازمان ملل متحد است بلکه دلیل واقعی این جنگ و اهداف ژئوپلیتیکی آن را برملا می‌کند.

ساده انگارانه خواهد بود اگر ادعا شود که فقط سود فروش تسلیحات مانعی در راه صلح است. ایالات متحده آمریکا، کشوری که من در آن زندگی می‌کنم، مدتهاست که به‌عنوان کشوری شناخته می‌شود که با نقض منشور سازمان ملل متحد از به راه انداختن مناقشات یکجانبه نظامی در سراسر جهان فروگذار نکرده و دارای بیش از ۸۰۰ پایگاه نظامی در سراسر جهان، ۱۱ ناو هواپیمابر، و بودجه نظامی قریب به یک بلیون دلار در سال است.

حال بین مقامات سیاست خارجی هیأت حاکمه آمریکا بحثی جدی در جریان است که آیا اوکراین و تسلیح حداکثری آن ایده خوبی است یا بهتر است به مسائل نظامی دیگری توجه شود. در یادداشت درز کرده ای از رهبران عالی نیروی هوایی گفته شده که ایالات متحده تا سال ۲۰۲۵ باید خود را برای جنگ با چین آماده کند.

بنابراین طوفانی بزرگ در راه است که اوکراین در مرکز آن قرار دارد، یعنی سیاست رقابت آمریکا با قدرت های بزرگ، یا بهتر است گفته شود مقابله قدرت های بزرگ، به زعامت ایالات متحده آمریکا.

تا وقتی که غرب سیاست خارجی مبتنی بر مداخله جویی یکجانبه را در اوکراین دنبال می کند تا به هدف ژئوپلیتیکی بزرگ تری با تضادی منحصر به فرد نایل آید، صلح و امنیت قابل حصول نیست. این سیاست در تضاد کامل با اصول بنیادین منشور سازمان ملل متحد است. ادامه تحویل سلاح به اوکراین در تناقض با ماده ۲، تبصره سوم این منشور است، که از اعضای سازمان ملل می خواهد اختلافات فی مابین را از طرق صلح آمیز حل کنند.

این تسلیحات فقط موجب طولانی تر شدن جنگ با عواقب وخیم آن می شوند. ایالات متحده، متحدین غربی آن، و دیگرانی که با آن ها همراهی می کنند باید بیاموزند که مانند دیگر اعضای سازمان ملل در چارچوب حقوق و مقررات بین المللی عمل کنند. در غیر این صورت، و به رغم تلاش های شورای امنیت و دیگر نهادهای سازمان ملل متحد، بی ثباتی و جنگ جهان را تهدید می کند.

از وقتی که به من دادید و از توجه شما تشکر می کنم.

دنی هایفونگ

مترجم: م. نوری

منبع:

acTVism Munich